

37ο Δημοτικό Σχολείο
Θεσσαλονίκης

Τελλόγλειο
Ίδρυμα Τεχνών

Παίζουμε, μαθαίνουμε,
διασκεδάζουμε στο
Τελλόγλειο

Συμμετέχοντες

Σχολείο: 37^ο Δημοτικό Σχολείο Θεσσαλονίκης

Τάξη / Τμήμα: Δ΄

Αριθμός μαθητών: 15

Αριθμός παλινοστούντων / αλλοδαπών μαθητών: 4

Χώρες προέλευσης των παλινοστούντων / αλλοδαπών μαθητών: Αλβανία, Γεωργία, Ρωσία.

Προφίλ της τάξης: Η τάξη αποτελείται από 15 μαθητές που είναι μαζί από την πρώτη δημοτικού με εξαίρεση έναν μαθητή από την Αλβανία που ήρθε φέτος στο σχολείο μας με μεταγραφή από άλλο σχολείο της πόλης.

Οι αλλοδαποί μαθητές είναι τρεις. Ένα αγόρι κι ένα κορίτσι από την Αλβανία και ένα αγόρι από τη Γεωργία. Υπάρχει ακόμη μια μαθήτρια από οικογένεια παλινοστούντων από τη Ρωσία. Όλοι και όλες γνωρίζουν Ελληνικά, σε καλό επίπεδο στον προφορικό λόγο ενώ στο γραπτό εμφανίζουν δυσκολίες, διαφορετικού είδους και σε διαφορετικό βαθμό ο καθένας και η καθεμία.

Δε θεωρώ ότι υπάρχουν μεγάλα προβλήματα ενσωμάτωσής τους στην τάξη, γεγονός που οφείλεται - μεταξύ άλλων - στη μακρόχρονη συνύπαρξή τους. Η περίπτωση του καινούριου μαθητή φαίνεται να επιβεβαιώνει την υπόθεση αυτή, καθώς αντιμετωπίζει τη μεγαλύτερη, συγκριτικά, δυσκολία αποδοχής από μερίδα των συμμαθητών του. Κι αυτό όμως είναι κάτι που βελτιώνεται στη διάρκεια της σχολικής χρονιάς με κατάλληλες εκπαιδευτικές κινήσεις.

Όνομα εκπαιδευτικού: Σύρμω Μιχαήλ

Μουσείο: Τελλόγλειο Ίδρυμα Τεχνών

Συλλογή ή εκθέματα που έγιναν αντικείμενα διαπραγμάτευσης: Πίνακες ζωγραφικής της έκθεσης με τίτλο «Η Θεσσαλονίκη των Τελλογλου».

Διαπολιτισμική δυναμική που διακρίνεται στα συγκεκριμένα αντικείμενα: Μεταξύ των καλλιτεχνών υπάρχουν αρκετοί μη Έλληνες, όπως οι Gerlach Emil, Perilla Francois και Μπαρκώφ Αλέξανδρος, οι οποίοι ζουν, εμπνέονται από την πόλη, τη ζωγραφίζουν και ενσωματώνονται δημιουργικά στο κοινωνικό γίνεσθαι.

Όνομα εκπροσώπου του μουσείου: Χριστίνα Τσαγκάλια

Στόχοι

- Εξοικείωση με το χώρο του Μουσείου
- Γνωριμία με την καλλιτεχνική ζωή της πόλης
- Αναγνώριση καλλιτεχνών της Θεσσαλονίκης
- Επαφή με τεχνικές – γεωμετρική αφαίρεση, λυρική αφαίρεση
- Μη Έλληνες ζωγράφοι ζωγραφίζουν την πόλη -άνθρωποι που έζησαν στην πόλη και εμπνεύστηκαν απ' αυτήν. Ταύτιση των παιδιών με τους καλλιτέχνες.

Δράσεις

Τετάρτη 13 Φεβρουαρίου 2013: Συνάντηση της εκπαιδευτικού με τις υπεύθυνες του προγράμματος κ. Μυρογιάννη και κ. Σεϊτανίδου, καθώς και με εκπροσώπους του μουσείου στο χώρο του Τελλογλείου. Συζητήθηκαν οι προθέσεις, οι δυνατότητες του προγράμματος κι αποφασίστηκε ποια έκθεση θα επισκεπτόμασταν. Ξενάγηση της εκπαιδευτικού στο χώρο της έκθεσης.

Τρίτη 12 Μαρτίου 2013: Επίσκεψη της εκπροσώπου του Τελλογλείου, κ. Τσαγκάλια, στο σχολείο. Γνωριμία με τους μαθητές, παρουσίαση του Τελλογλείου από τη σύλληψη της ιδέας μέχρι την ολοκλήρωσή του, παρουσίαση των δράσεών του και εισαγωγή σε τεχνικές ζωγραφικής. Τέλος, έγινε μια πρώτη επαφή με το θέμα της έκθεσης που θα επισκεπτόμασταν με τίτλο «Η Θεσσαλονίκη των Τέλλογλου».

Εικόνα 1. Η μουσειοπαιδαγωγός του Τελλογλείου επισκέπτεται την τάξη.

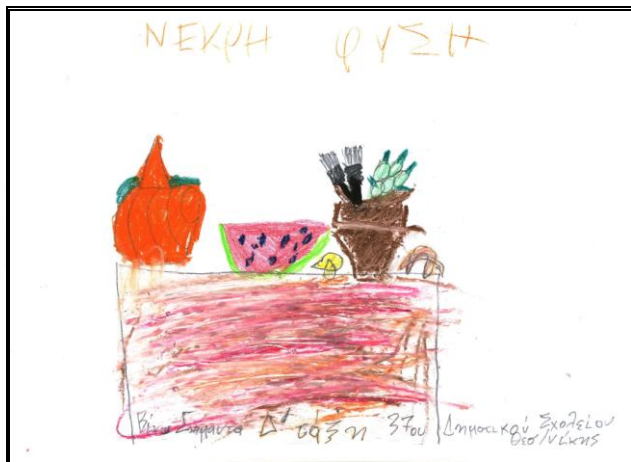
Πέμπτη 28 Μαρτίου 2013: Επίσκεψη της τάξης στο Τελλόγλειο. Οι μαθητές ξεναγήθηκαν στο χώρο του μουσείου αναγνωρίζοντας στοιχεία που είχαν μάθει από την επίσκεψη στο σχολείο. Στη συνέχεια περιηγήθηκαν στην έκθεση και συμμετείχαν ενεργά στη συζήτηση που προκαλούσε η υπεύθυνη του μουσείου. Ακολούθησε μια δημιουργική στιγμή όπου οι μαθητές ζωγράφισαν μια εικόνα νεκρής φύσης στον ειδικό χώρο που υπάρχει στο μουσείο και η επίσκεψη ολοκληρώθηκε με ένα παιχνίδι μνήμης που διασκέδασε τα παιδιά συνοψίζοντας γνώσεις, εντυπώσεις και εικόνες του προγράμματος. Κλείσαμε το πρωινό αυτό διαθέτοντας λίγο χρόνο για παιχνίδι στο χώρο της Πανεπιστημιούπολης και ολοκληρώνοντας έτσι μια όμορφη έξοδο από το σχολείο.

Εικόνα 2. Παρατηρούμε τα έργα του μουσείου.

Εικόνα 3. Ζωγραφίζουμε έργα νεκρής φύσης.

Εικόνα 4. Ζωγραφιά νεκρής φύσης.

Εικόνα 5. Παίζουμε παιχνίδι μνήμης με κάρτες.

Πέμπτη 28 Μαρτίου: Με την επιστροφή στο σχολείο κι έχοντας νωπές τις εντυπώσεις, έγινε συζήτηση στην τάξη σχετικά με την επίσκεψη στο Τελλόγλειο. Οι μαθητές εξέφρασαν πολύ θετικά σχόλια για το όλο εγχείρημα και ανακάλεσαν αγαπημένες εικόνες και στιγμές του προγράμματος. Στη συνέχεια, τους ζητήθηκε να γράψουν στο σπίτι τους κάτι για την επίσκεψη και συγκεκριμένα ένα κείμενο στο οποίο θα μιλούσαν για το αγαπημένο τους έργο από τη συλλογή, το ζωγράφο, τους λόγους που το ξεχώρισαν.

Θέμα της εργασίας των μαθητών

«Σήμερα η τάξη μου επισκέφτηκε το Τελλόγλειο Ίδρυμα Τεχνών. Ξεναγηθήκαμε στην έκθεση ζωγραφικής «Η Θεσσαλονίκη των Τέλλογλου» και φτιάξαμε τα δικά μας έργα.

Ποιο έργο της έκθεσης μου έκανε μεγαλύτερη εντύπωση; Τι απεικόνιζε (έδειχνε) το έργο; Ποιος ήταν ο ζωγράφος; Ξέρω κάτι για αυτόν; Ξέρω κάτι για τον τρόπο (τεχνική) που χρησιμοποίησε στο έργο αυτό; Τελικά, γιατί μου άρεσε το συγκεκριμένο έργο; Σκέψεις και συναισθήματα που μου δημιούργησε».

«Το Δάσος» είναι το όνομα του έργου που με εντυπωσίασε. Ήταν τοιχογραφία που απεικόνιζε ένα δέντρο με πολλά χρώματα. Βρέθηκε σ' ένα σπίτι στην πόλη μας. Παρατήρησα πολλά γεωμετρικά σχήματα στο έργο.

Θαυμάζω πολύ τον κύριο Σβορώνο το ζωγράφο του έργου αυτού. Αν και δεν ξέρω λεπτομέρειες για τη ζωή του θέλω να ακολουθήσω το επάγγελμα του. Δεν παρατήρησα κάποια συγκεκριμένη τεχνική. Δεν έβαζε με κάποιο περίεργο τρόπο τα χρώματα στο έργο.

Ξεχώρισα αυτό το έργο μέσα από μια πανέμορφη έκθεση πινάκων. Με ενθουσίασε γιατί ήταν τόσο απλό, όμως ο ζωγράφος του έβαλε τόση φαντασία που το έκανε μοναδικό. Με ξάφνιασε γιατί δεν είχε σχέση με τη Θεσσαλονίκη αλλά έκανα λάθος. Ένωσα νοσταλγία για τα δάση της πόλης μας, μα και χαρά που κάποιος από μας τα σκέφτεται. Διότι κι αυτά μας προσφέρουν ζωή.

Βίκυ Σιαμαντά

Το έργο που μου άρεσε λέγεται «Το κορίτσι με την τσάντα». Το έργο αυτό έδειχνε ένα κοριτσάκι που πήγαινε στο σχολείο, φορούσε μια ποδιά, είχε κοτσιδάκια και μια παλιά καφέ τσάντα και κοιτούσε το σχολείο της που είχε αυλή. Δεν ξέρω τον ζωγράφο. Αυτό το έργο ήταν μια πόρτα μέσα στο σπίτι της Αλίκης Τέλλογλου. Μου άρεσε πολύ γιατί ήταν βαμμένο στο τζάμι. Τότε ένοιωσα ευτυχία και χαρά. Εσθάνθηκα σαν να ήμουν εγώ αυτό το κοριτσάκι.

Λαμπρινή Μουχτάρη

Μ' άρεσε περισσότερο ένα έργο που κάποιοι άνθρωποι με χειροπέδες στους δρόμους είχαν πιαστεί από τη χούντα. Πρόσεξα επίσης ότι υπήρχε ένα μαγαζί που πουλούσε πορτοκαλάδα ΗΒΗ.

Κάποιος τον ζωγράφισε με μπογιές και πινέλα, αλλά δε θυμάμαι ποιος.

Μου άρεσε επειδή φαινόταν πολύ καθαρά τα πρόσωπα των ανθρώπων και ότι έχει στοιχεία της εποχής μας. Όμως λυπήθηκα πολύ γιατί υπάρχουνε άνθρωποι τρελοί που μπορεί να φυλακίζουν ανθρώπους μόνο και μόνο επειδή διαφωνούν.

Άγγελος Τσίγκας

Το έργο που μου έκανε εντύπωση δεν ήταν ένας πίνακας αλλά σφραγίδες. Έδειχναν πολλά πράγματα τα περισσότερα έδειχναν εκκλησίες. Μια σφραγίδα είχε πάνω της τον Άγιο Δημήτριο. Δεν θυμάμαι ποιος τις έκανε αλλά θυμάμαι την τεχνική. Έπαιρνε ένα κομμάτι ξύλο χάραζε το σχέδιο που ήθελε να βγει, και στο τέλος έπαιρνε ένα σφουγγαρι που το είχε βουτήξει στο μαύρο μελάνι και το έβαζε σε ένα χαρτί και έβγαινε μια ασπρόμαυρη σφραγίδα. Μου φάνηκε περίεργο επειδή ήταν η πρώτη ασπρόμαυρη σφραγίδα που έχω δει. Επίσης με εντυπωσίασε έτσι όπως τις σκάλισαν με τόσο πολύ προσοχή. Εκείνη τη στιγμή σκέφτηκα ότι για να είναι οι μόνες σφραγίδες στο Τελλόγειο πρέπει να ήταν πολύ σημαντικές.

Κατερίνα Σώνη

Την Πέμπτη επισκεφτήκαμε το Τελλόγλειο Ίδρυμα Τεχνών για να θαυμάσουμε τα έργα τέχνης σπουδαίων ζωγράφων. Είδαμε πολλούς πίνακες. Τη μεγαλύτερη εντύπωση μου έκανε ένας από τους πίνακες με τίτλο «Η ΝΕΚΡΗ ΦΥΣΗ». Είναι ένας πανέμορφος πίνακας με πολλά φρούτα που μόλις το είδα ήθελα να τα πιάσω στα χέρια μου. Δυστυχώς δε θυμάμαι το όνομα του ζωγράφου. Το έργο όμως είναι το ωραιότερο που είδα ποτέ μου. Θα ήθελα να μπορούσα κι εγώ να ζωγραφίζω έτσι αλλά δεν πειράζει. Μ' αρέσει να γράφω ιστορίες.

Ένιωσα μια αγκαλιά από ζωγραφιές όταν μπήκα μέσα και ένιωσα πολύ μεγάλη χαρά.

Ανδρέας Λευτέρη-Ιωαννίδης

Στις 28 Μαρτίου η τάξη μας πήγε στο Τελλόγλειο Ίδρυμα Τεχνών.

Αυτό που μου έκανε περισσότερη εντύπωση από τα έργα της έκθεσης ήταν το *Salonique*. Το έργο αυτό δείχνει έναν άνθρωπο που νοσταλγεί ενώ κάθεται στο λιμάνι.

Ο ζωγράφος είναι ο Αλέξανδρος Μπαρκώφ. Ο Αλέξανδρος Μπαρκώφ ήταν από το Ελσίνκι της Ρωσίας. Ήρθε στη Θεσσαλονίκη το 1900. Μετά πήγε στην Αθήνα και πέθανε το 1944. Ο ζωγράφος χρησιμοποίησε την τεχνική εξπρεσιονισμού.

Μου άρεσε το συγκεκριμένο έργο γιατί μου αρέσουν τα λιμάνια. Η πρώτη σκέψη που μου ήρθε ήταν η νοσταλγία που νιώθει αυτός που καθόταν μόνος του στο λιμάνι.

Δέσποινα Τσίτα

Την Πέμπτη 28 Μαρτίου εγώ και η τάξη μου πήγαμε στο μουσείο Τελλόγλειο και είδαμε πολλά έργα Ελλήνων ζωγράφων. Εμένα μου άρεσε περισσότερο ο πίνακας *Διακονία* που απεικονίζει τη Νεκρή Φύση.

Έχει στα αριστερά ένα κρεμμύδι και δεξιά ψωμί και ελιές. Έχει επίσης μια κανάτα γεμάτη με κρασί. Το όνομα του ζωγράφου είναι Πολύκλειτος Ρέγκος και ανήκει στη λεγόμενη Πρώτη γενιά Θεσσαλονικιών το 1984. Η τεχνική που χρησιμοποιούσε πάνω στο έργο ήταν ζωγραφική με λάδι., πάνω σε μουσαμά. Το συγκεκριμένο έργο μου άρεσε γιατί η εικόνα ήταν απλή, φτωχική αλλά τόσο όμορφη.

Η ξενάγηση στο Τελλόγλειο τελείωσε με το να φτιάξουμε τα δικά μας έργα ο καθένας και φύγαμε χαρούμενοι και γεμάτοι εντυπώσεις.

Κυριακή Χασανίδου

Μου άρεσε μια πόρτα που ήταν με διάφορα χρώματα. Έδινε ότι αυτή η πόρτα ήταν σημαντική οι λεπτομέρειες ήταν ότι μια μπογιά την έριχνε πάνω από την άλλη και ενώ δε φαινόταν από κοντά φαινόταν από μακριά. Δε θυμάμαι το όνομα του και δεν ξέρω κάτι για αυτόν. Χρησιμοποιούσε διάφορες μπογιές και πινέλα. Αυτή η πόρτα μου άρεσε γιατί σκεφτόμουν όταν έριχνε τις μπογιές και πως το κάνει.

Χριστίνα Μοράβα

Το έργο που μου έκανε μεγαλύτερη εντύπωση ήταν εκείνο που απεικόνιζε μια νεκρή φύση. Αυτό που έδειχνε ήταν ένα πορτοκάλι και δίπλα του ένα βάζο με διάφορα λουλούδια, αυτά ήταν πάνω σε ένα ξύλινο τραπέζι.

Ο ζωγράφος ποιος ήταν; Δε θυμάμαι ούτε ποιος ήταν αλλά ούτε αν ήταν γυναίκα ή άντρας.

Αυτός ο πίνακας μου δημιούργησε χαρούμενα συναισθήματα γιατί τα χρώματα του ήταν πολύ ζωντανά, γιατί είχε τα αγαπημένα μου λουλούδια και γιατί ήταν ένας ευχάριστος πίνακας.

Νικολέττα Παπαδοπούλου

Εμένα μαρεσε το έργο Διακονία. Το έργο επεικονίζει ένα βάζο, ελιές, κρεμύδι και μια φέτα ψωμί. Δεν ξέρο ποιος λένε το ζωγράφο και ούτε ξέρο κάτι για αυτόν.

Αυτός ο ζωγράφος χρεσιμοποιούθησε πινέλα και χρώματα και έκανε νεκρή φύση. Επειδή μαρέσει πολύ η νεκρή φύση και μαρέσει να ζωγραφίζω φρούτα όπως τα βλέπο μπροστά μου.

Είταν πολύ ωραίο το έργο και με έφερ σε ώρεξη να φάω νόστιμες ελιές.

Λεωνίδας Τσαναντίρι

Σήμερα η τάξη μου επισκέφτηκε το Τελλόγλειο Ίδρυμα Τεχνών. Ξεναγηθήκαμε στην έκθεση ζωγραφικής «Η Θεσσαλονίκη των Τέλλογλου» και φτιάξαμε τα δικά μας έργα. Το έργο που μου έκανε εντύπωση ήταν μια πόρτα που στο γυαλί της είχε ζωγραφισμένο ένα κοριτσάκι που στεκόταν έξω από το σχολείο. Στεκόταν μπροστά στα κάγκελα του σχολείου και είχε αφήσει τη σχολική τσάντα της κάτω. Ο καλλιτέχνης που το ζωγράφησε ήταν ο Κώστας Λούστας. Το έργο αυτό ήταν ζωγραφισμένο πάνω σε γυαλί.

Μου άρεσε γιατί μου θυμίζει το σχολείο. Έτσι όπως στεκόταν το κορίτσι ήταν σαν να ήθελε να ανοίξει την πόρτα της γνώσης.

Εκείνη τη στιγμή ένιωσα σα να ήμουν εγώ μπροστά στην πόρτα έτοιμος να ακολουθήσω το δρόμο της γνώσης.

Χρήστος Γιαγκάζογλου

Το έργο που μου έκανε εντύπωση ήταν «η εσωτερική πόρτα της Αλίκης Τέλλογλου». Αποικόνιζε μία μαθήτρια με την σχολική τσάντα που έβλεπε ένα λιβάδι γεμάτο με διάφορα λουλούδια. Μία λεπτομέρεια που μου άρεσε ήταν η μπλε στολή που φορούσαν τα παλιά τα χρόνια. Δυστυχώς το ζωγράφο δεν τον θυμάμαι ούτε ξέρω κάτι για αυτόν. Κατέληξα σ' αυτό το έργο όχι μόνο γιατί ήταν το δεύτερο μεγαλύτερο έργο αλλά και γιατί μου άρεσε και μου έκανε εντύπωση πιο πολύ από τα άλλα έργα.

Εκίνη την ώρα ένιωσα χαρά και είπα από μέσα μου: «Αυτό το έργο είναι το πιο ωραίο απ' όλα».

Ειρήνη Κώσταρου

Αξιολόγηση

Η γενική εντύπωση που αποκόμισα από το πρόγραμμα είναι ότι επρόκειτο για μια εξαιρετική επίσκεψη - εμπειρία. Μεγάλο μέρος της επιτυχίας κατά τη γνώμη μου οφείλεται στην επίσκεψη της μουσειοπαιδαγωγού στο σχολείο, που προηγήθηκε, η οποία προετοίμασε κατάλληλα τους μαθητές δημιουργώντας το γνωστικό υπόβαθρο, εξάπτοντας την περιέργεια τους αλλά και δημιουργώντας ένα κλίμα οικειότητας απαραίτητης για τη μετέπειτα έκφρασή τους.

